

05-11-2025 ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ Δ'

† Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Γαλακτίωνος καὶ
Ἐπιστήμης.

Ἦχος ♩ Πα

^χ
^π
^q **Θ**ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν **Δ**

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ου **π**
q

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὥς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

^π
^q **Θ**ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

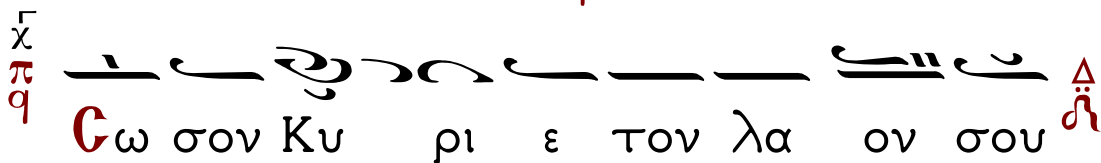
Δ ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος **Δ** εν ο

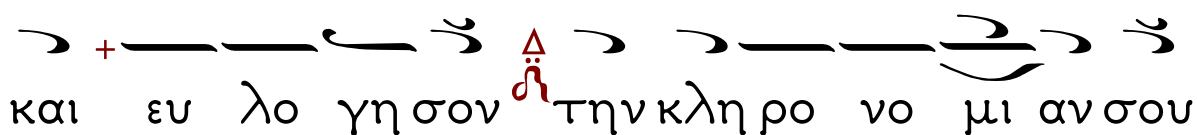
νο μα τι Κυ ρι ου **π**
q

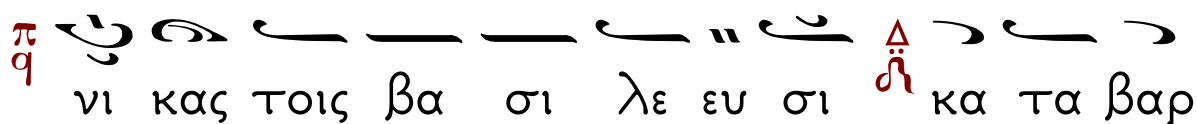
Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὥς ἄνω)

Τῇ Τετάρτῃ ἙΠαρασκευῇ
Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

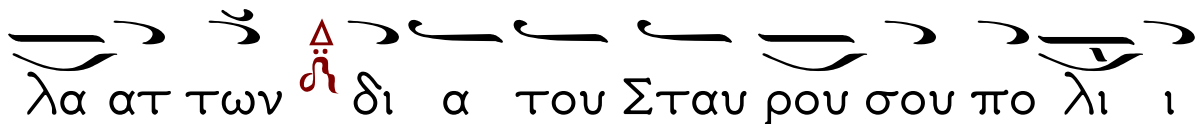
Ἦχος ♭ Πα

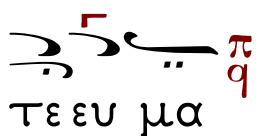
^χ
^π
^q **Γ**ω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου

 και ευ λο γη σον την κληρο νο μι αν σου

^π
^q νι κας τοις βα σι λε ευ σι κα τα βαρ

 βα α ρων δω ρου με νος ^π
^q και το σον φυ

 λα ατ των δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι

 ^π
^q τε ευ μα **Δ**όξα... (Τὸ ὡς ἄνω)

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι,
Ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τῶν δεινῶν
ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἐν
παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες,
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἀ
χραντε καὶ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τῶν δει
νῶν ἐκλυτρούμενοι τῷ σταυρῷ τοῦ υἱοῦ
σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι κατὰ χρέος
σε πάντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν ἐν

Τετάρτη πρωί. Ἦχος δ'
Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Ἦχος δ'

Εξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι, τῷ Σταυρῷ προσηλωθεῖς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεῖς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι Χριστὲ ὁ Θεός, εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόποιον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον
Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ, ἡ Πανάμώμητος ἀμνάς, τοῦ ἀμνοῦ καὶ λυτρωτοῦ, θρήνοις ἐκόπτετο δεινοῖς, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγεν ἐκπληττομένη. Τί τοῦτο τὸ καινόν, καὶ ξένον

θέαμα; γλυκύτατε Υἱέ, πῶς φέρεις ταῦτα ἐκῶν, ὑπομένεις σταύρωσιν, πῶς ἐκούσιον, καὶ τὸν ἐπώδυνον θάνατον; Δοξολογῶ σου, τὴν ὑπὲρ λόγον, πλαστουργὲ συγκατάβασιν.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας, γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, ὀρθοδόξων ἡ πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλόανθρωπε.

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρῷ σε προσήλωσαν, οἱ Ἰουδαῖοι Σωτήρ, δι' οὗ ἐκ τῶν ἐθνῶν ἡμᾶς, ἀνεκαλέσω ποτέ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἤπλωσας τὰς παλάμας, ἐν αὐτῷ τῇ βουλῇ σου, λόγῃ δὲ τὴν πλευράν σου, κατεδέξω νυγῆναι, τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, φιλόανθρωπε δόξα σοι.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον*

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ ἄνυμφος Μήτηρ σου, ὡς ἐθεάσατο, Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὀδυρομένη πικρῶς,

τοιαῦτα ἐφθέγγετο. Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, καὶ παράδοξον θαῦμα; πῶς σε ἄνομος δῆμος, τῷ Σταυρῷ προσπηγνύει, τὸν μόνον σε ζωοδότην, φῶς μου γλυκύτατον;

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἐν Παραδείσῳ με δεινῶς πεπτωκότα, τοῦ βροτοκτόνου τῇ πικρᾷ συμβουλίᾳ, ἐν τῷ Κρανίῳ πάλιν ἐξανέστησας Χριστέ, ξύλῳ ἰασάμενος, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν, κτείνας τὸν ἀπάτη με, θανατώσαντα ὄφιν, καὶ ἐδωρήσω θείαν μοι ζωήν. Δόξα τῇ θείᾳ σταυρώσει σου Κύριε.

Μαρτυρικὸν

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι Χριστέ ὁ Θεός. τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατὰπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἐπὶ Σταυροῦ σε δυνατὲ κρεμασθέντα, κατανοοῦσα ἡ ἀμνὰς καὶ Παρθένος, ὀδυρομένη ἔλεγε δακρύουσα· Τίς σου ἡ ἀπόρρητος

συγκατάβασις Λόγε; πῶς σε νῦν κατέκρινεν, ὁ
κατάκριτος δῆμος, τὸν πάντας κρίναι μέλλοντα
Θεόν. Ὑμνολογῶ σου τὸ ἄφατον ἔλεος.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ α' Ἦχος δ'.
Ὁ Εἰρμὸς

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ τείνας, τὸν οὐρανὸν ἐξέτεινας, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, τὰς σὰς παλάμας ἔθνη τὰ μακράν, ἀπὸ σοῦ χρηματίσαντα, ὡς ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνος, περιφανῶς ἀγκαλιζόμενος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρῷ με, τῷ σῷ Χριστέ μου τείχισον, ὅπως μὴ γένωμαι, θήραμα λύκου Λόγε, τὴν ἐμὴν ἐκζητοῦντος ἀπώλειαν, καὶ καθ' ἐκάστην λόχους μοι, καὶ τὰς ἐνέδρας ἐτοιμάζοντος.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παρθένος, μετὰ τὸν τόκον ἄφθορος, διαμεμένηκας, τὸν ὑψωθέντα Ἀχραντε Σταυρῷ, ὑπὲρ λόγον κυήσασα· ὅθεν πιστοὶ σε ἅπαντες, μεγαλοφώνως μακαρίζομεν

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου
Ὡδὴ α΄ . Ἦχος δ΄

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς οὖσα, καθαρωτέρα Πάναγνε, πάσης τῆς κτίσεως, τὴν ἀκαθάρτοις πάθει δεινῶς, μολυνθεῖσαν καρδίαν μου, τῇ καθαρᾷ πρεσβείᾳ σου, Θεοκυῆτορ ἀποκάθαρσον. (Δὶς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δακρύων, καὶ στεναγμῶν με λύτρωσαι, ἀποκειμένων μοι, ἐν τῇ μελλούσῃ δίκη τῇ φρικτῇ, εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις σου, Παρθενομῆτορ Ἀχραντε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ μόνη, τῇ ὑπὲρ νοῦν κυήσει σου, ἐλευθερώσασα, ἐκ τῆς ἀρᾶς τὸ γένος τῶν βροτῶν, σαρκικοῖς ἀτοπήμασιν, δεδουλωμένον Πάναγνε, σαῖς ἱκεσίαις ἐλευθέρωσον.

Κανών α', Ὡδὴ α', τοῦ μηναίου

Ἦχος πλ. β' . Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ...

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοὺς ἀνεσπέρους φωστῆρας τοὺς λογικούς, οὐρανοὺς τοὺς λάμπαντας, ὑπὲρ ἥλιον ἐν γῇ, τοῦ Χριστοῦ τοὺς θείους Ἀθλητάς, ἐν ᾧδαῖς πνευματικαῖς πίστει τιμήσωμεν.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἑλληνικῆς ἀπὸ ρίζης στειρωτικῆς, εὐθαλῆς ἐβλάστησας θεοδώρητος βλαστός, Γαλακτίων κόσμῳ τοὺς καρπούς, προβαλλόμενος τῆς σῆς ἀτρέπτου πίστεως.

Δόξα...

Ἐπιστημόνως τὴν πίστιν τὴν πρὸς Χριστόν, ἐκζητοῦσα ἔδραμες, πρὸς ἐπίγνωσιν αὐτοῦ, καὶ τυχοῦσα θείας δωρεᾶς, Ἐπιστήμη νυμφικῶς τούτῳ νενύμφευσαι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Κατεποντίσθην ὁ τάλας ἐν τῷ βυθῷ, τῶν πολλῶν μου πράξεων, καὶ πρὸς σὲ τὴν ἀγαθὴν, καταφεύγω Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, δὸς μοι χεῖρα βοηθείας καὶ διάσωσον.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ γ'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμὸς

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου,
Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ
καταφυγή, καὶ στερέωμα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὑψούμενος ἐν Σταυρῷ, τοὺς καταχθέντας
εἰς φθορὰν ὕψωσας, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἔπτωσας,
Δέσποτα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥομφαῖαι τοῦ δυσμενοῦς, σοῦ λογχευθέντος
τὴν πλευρὰν ἡμβλυνται, καὶ ἡ Ἐδὲμ ἡνοικται,
Λόγε τοῦ Πατρός,

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ ἄμωμος σὲ Ἀμνάς, ἀναρτηθέντα ἐν
Σταυρῷ βλέπουσα, ὀδυνηρῶς Δέσποτα, ἔκλαιεν
ὕμνουσα, τὸ κράτος σου.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου
Ὡδὴ γ' . Ἦχος δ'
Οὐκ ἐν σοφίᾳ

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἁνωτέραν, Χερουβείμ ἱκετεύω σε
Δέσποινα, συμπτωθέντα μου τὸν νοῦν, ταῖς
ἐπηρείαις τοῦ ὄφεως, παθῶν τῶν τοῦ σώματος,
δεῖξον ἁνώτερον. (Δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εν τῇ ἐτάσει, τῇ φρικτῇ ὅταν μέλλῃ με
Κύριος, κατακρίναι τὸν πολλά, ἡμαρτηκότα
Πανάμωμε, εὖροιμί σε σώζουσιν, τῆς καταδίκης
με.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, τοὺς ἀσπλάγχχνους μου
τρόπους μετάβαλε, συμπαθείᾳ σου Χριστέ,
ἀσυμπαθῇ με ὑπάρχοντα, σῶσον παρακλήσεσι,
τῆς κυησάσης σε.

Κανών α', Ὠδὴ γ', τοῦ μηναίου

Ἦχος πλ. β' . Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ...

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐφέσει κρείττονος ζωῆς, καὶ τρυφῆς ἀνεκφράστου, τῶν φθαρτῶν ὑπερεῖδες, καὶ ῥευστῶν πάντα τερπνά, σὺν Ἐπιστήμῃ Χριστῷ Γαλακτίων, εὐπειθῶς ἐπόμενος.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥυσθέντες βρόχων σαρκικῶν, καὶ παθῶν πολυπλόκων, ἐν ἀσκήσει τῷ πόθῳ, συνεδέθητε Χριστοῦ· θυσία δὲ καθαρὰ, ἐν ἀθλήσει, τούτῳ προσηνέχθητε.

Δόξα...

Τῷ θείῳ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ, ἀρνησάμενοι κόσμον, συνεδέθητε μᾶλλον, τῷ Πνεύματι Ἀθληταί, καὶ διὰ πόνων πολλῶν, βασιλείας, θείας ἠξιώθητε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Οὐκ ἔστιν ὅστις πρὸς τὴν σὴν, καταπέφευγε σκέπην, καὶ οὐκ ἔτυχε Κόρη, τῶν πολλῶν σου οἰκτιρμῶν· διὸ δέομαι τῆς σῆς, ὅπως τύχω, Κόρη ἀντιλήψεως.

Ὡδὴ γ',
τοῦ Μηναίου
Ὁ Εἰρμός.
Πλ. β'

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ
στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας
σου».

Ἦχος λ̣ π̣ Βου —

Οὐκ εστιν Αγιος ως συ Κυριε
ο Θεος μου ο υψωσας το κερας των πι
στων σου αγαθε και στερεωσας ημας
εν τη πετρα της ομολογιας σου ου
ου

Κάθισμα

Ἦχος δ'

Ταχὺ προκατάλαβε

Ἀσκήσει λαμπρύνας σου, τὸ ὀπτικὸν τῆς ψυχῆς, ἀκτῖσιν ἀθλήσεως, φωταγωγεῖς τοὺς πιστούς, Γαλακτίων μακάριε· ὅθεν σου τὴν ἁγίαν, καὶ φωσφόρον ἡμέραν, πίστει ἐπιτελοῦμεν, εὐσεβῶς σοι βοῶντες· Ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Χριστόν, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Σταυροθεοτοκίον**

Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο. Τὶ τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο Υἱέ μου θαῦμα; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖ τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας, θέλων ὡς εὐσπλαγχνος.

Ὡδὴ στίχου, τοῦ Μηναίου

Πλ. β' .

Ὁ Εἰρμὸς

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Ἦχος λ̣ π̣ ΒΟΥ

Του βι ου την θα λασσαν υ ψου με νην
κα θο ρων των πει ρα σμων τω κλυ δω νι
τω ευ δι ω λι με νι σου προσ δρα μων
βο ω σοι α να γα γε εκ φθο ρας την ζω ην
μου πο λυ ε λε ε ε ε

Κοντάκιον
Ἦχος β'
Τὰ ἄνω ζητῶν

Μαρτύρων Χριστοῦ, τοῖς δήμοις ἡριθμήθητε, ἀγῶσι στερροῖς, παιδρῶς ἀγωνισάμενοι, Γαλακτίων ἔνδοξε, σὺν συζύγῳ σεπτῇ καὶ συνάθλῳ σου, Ἐπιστήμη, τῷ μόνῳ Θεῷ, πρεσβεύοντες ἅμφω ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος

Τὸν γενναῖον ἐν Μάρτυσι Γαλακτίωνα, ἐν ἁσμάτων ὠδαῖς εὐφημήσωμεν, σὺν τῇ πανευκλεεῖ συζύγῳ, τῇ φερωνύμῳ Ἐπιστήμῃ· οὗτοι γὰρ καθεῖλον τοῦ ἐχθροῦ τὸ φρύαγμα, καὶ εἰδώλων τὸ ἄθεον ἤλεγξαν, τὴν δὲ πίστιν Χριστοῦ ἀνεκήρυξαν. Διὸ περιφανῶς λαβόντες παρ' αὐτοῦ, τοὺς στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας, ἀπαύστως πρεσβεύουσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Σ Υ Ν Α Ξ Α Ρ Ι Ο Ν

Τῇ Ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης.

Στίχοι

Ἀσυνδυάστους συζύγους κτείνει ξίφος,
Τὴν ψυχικὴν σύζευξιν ἡγαπηκότας.
Τμήθη Ἐπιστήμη Γαλακτίων τ' ἐνὶ πέμπτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα Ἑρμᾶ, Πατρόβα, Λίνου, Γαΐου καὶ Φιλολόγου.

Στίχοι

Ἑρμᾶς, Πατρόβας καὶ Γάϊος τρεῖς ἅμα,
Ἀπόστολοι θνήσκουσιν, οἷς τριάς φίλη.
Καθεῖς, Ἰησοῦς γνώσεως θείας λίνον,
Ζωγρεῖ σε, Λῖνε, καὶ μεθιστᾷ τοῦ βίου.
Φιλόλογος φιλῶν σὲ τὸν Θεὸν Λόγον,
Πληροῖ λόγους σου, καὶ θανῶν σύνεστί σοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Δομνῖνος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχοι

Ἀνασκοπῶν πῦρ τῆς γεέννης Δομνῖνος,
Τὸ τῇ δε πῦρ ἔφριττεν οὔμενον ὅλως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Τιμόθεος, Θεόφιλος καὶ Θεότιμος, πυγμαῖς τελειοῦνται.

Στίχοι

Τὸν Τιμόθεον, καὶ συναθλητὰς δύω
Κτείνουσι πυγμαί, καὶ Θεὸς τιμᾷ Λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Δωρόθεος, θηρίοις ἐκδοθεῖς, τελειοῦται.

Στίχοι

Ὁ Δωρόθεος ἐκδοθεῖς τοῖς θηρίοις,
Δῶρον προσήχθη τῷ Θεῷ προσδεκτέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ ἅγιοι Εὐψύχιος καὶ Καρτέριος, τὰ αἰδοῖα τμηθέντες, τελειοῦνται.

Στίχοι

Αἰδοῖα Καρτέριος ἐκτετμημένος,
Σὺν Εὐψυχίῳ καρτεροψύχως φέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Σιλβανός, εἰς μέταλλα βληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχοι

Ἐν τοῖς μετάλλοις Σιλβανὸς βεβλημένος,
Λεῖπει μέταλλα καὶ μεταλλάττει βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Πάμφιλος, ξεσθεὶς καὶ φυλακισθεὶς τελειοῦται.

Στίχοι

Φρουρᾷ δαμασθεὶς, καὶ πρὸ τῆς φρουρᾶς ξέσει,

Διπλοῦν λάβοι Πάμφιλος εἰκότως στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα ὁ Ἅγιος Ἀγαθάγγελος ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

Χριστάγγελός τις ψῆφος Ἀγαθαγγέλῳ
Ἡ τῆς τελευτῆς ψῆφος ἦν ἐκ τοῦ ξίφους.

Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωνᾶ,
ἀρχιεπισκόπου Νοβογοροδίας Ῥώσσου τοῦ
θαυματοργοῦ.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ μηναίου

Ἦχος πλ. β'

Ὁ Εἰρμὸς

Στίχ. **Λ**ινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Εκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ
δράς Χριστέ,, μόνω τῷ βούλεσθαι· Σὲ
ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦχος λ' ^ΘΒου

^Γ**Δ**ι νοι μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ
νου μεν τον Κυ ρι ον

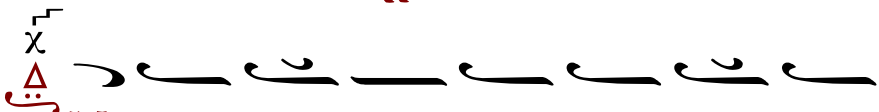
Εκ φλο γος τοις ο σι ι ι οις δρο
σον ε πη γα σας και δι και ου θυ σι αν

υ υ δα τι ε φλε ζας α παν τα γαρ δρας
Χρι στε μο νω τω βου λε σθαι σε υ πε ρυ
ψου μεν εις παν τας τους αι ω ω να α
ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς...

Τιμιωτέρα πλ. β' ἤχου.

Ἦχος λ' Δ'

Στίχος α'

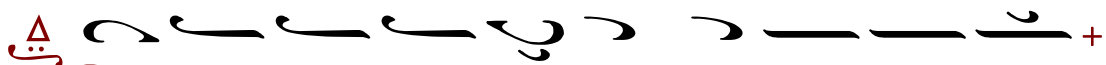
Με γα λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το πνευ

μαμου ε πι τω Θε ω τω σωτη ρι μου

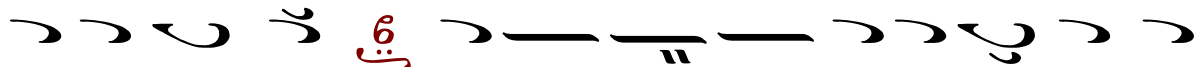
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

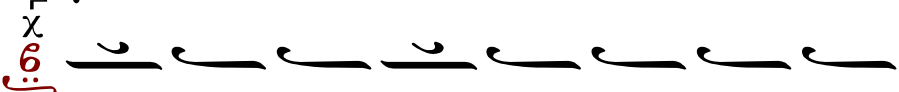
φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο

ον τε κου σαν την ο ον τως Θε ο το κον Σε

με γα λυ νο με εν

Στίχος β'

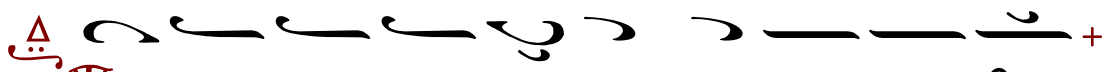
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι

την τα πει νω σιν της δου λης αυ του ι

 δου γαρ α πο του νυν μα κα ρι ου σι με

 πασαι αι γε νε αι

 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι μ

 και εν δο ξο τε ραν α συ γκρι τως των Σε ρα

 φι μ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο

 ον τε κου σαν την ο ον τως Θε ο το κον Σε

 με γα λυ νο με εν

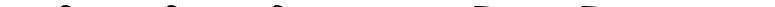
Σπύχος γ'
 Ο τι ε ποι η σε μοι με

 γα λει α ο Δυ να τος και α γι ον

 το ο νο μα αυ του και το ε λε ος

 αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με νοις αυ τον

 Ϯ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

καὶ ἐν δοξοτεραν ἀσυγκριτως τῶν Σερα

ον τε κου σαν την ο ον τως Θε ο τον Σε

με γὰρ λυγόμεεν 6.

Σπίλος δ' ^χ ε ποι η σε κρα τος εν βρα

πε ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ

 TWN

 Ἦν Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο

ον τε κου σαν την ο ον τως Θε ο το κον Σε

με γα λυ νο με εν

Σπῆχος ε' ^χ ₆ **Κ**α θει λε δυ να στας α πο

θρονων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας

ε νε πλη σεν α γα θων και πλου τουν

τας ε ζα πε στει λε κε νους

_Δ **Τ**ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο

ον τε κουσαν την ο ον τως Θε ο το κον Σε

με γα λυ νο με εν

Σπύχος στ'

6

Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ

παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα

θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η

μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ

του ε ως αι ω ω νος

Δ

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο

ον τε κουσαν την ο ον τως Θε ο το κον Σε

— — — — —
με γα λυ νο με εν

Δ

Εἶτα ψάλλεται
ἡ Θ' ὥδῃ τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου
Ἦχος πλ. β' . Ὁ Εἰρμὸς

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ
δὲ Πάναγνε, ὥράθη βροτοῖς, Λόγος
σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Αρχιεπίσκοπος
Κωνσταντινουπόλεως

— — — — —
Θε

ον ανθρωω ω ποις ι δειν α δυ να

τον — — — — —
ον ου τολ μα Αγ γε λων α τε νι σαι τα

— — — — —
ταγμα τα δι α σου δε πα να γνε ω ρα

— — — — —
θη βρο τοις Λο γος σε σαρκω με νος ον με

— — — — —
γα λυ νον τες συν ταις ου ρα νι αις στρα τι

— — — — —
αις σε μα κα ρι ζο με εν

Δ

Ἰχθὺς τοῦ π. Βου

^Γ
^{6.} Ή ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι
ζειν σε την Θε ε ο το κον την α ει μα
κα ρισ τον και πα να μω μη τον και μη τε
ρα του Θε ου ημων την τι μι ω τε ε
ραν τω Χε ρου βιμ και εν δο ζο τε ραν α
συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθo
ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ο ον
τως Θε ο το ο ο κον σε με γα λυ υ νο
^Λ
με εν

Ἐξαποστειλάριον τοῦ μηναίου

Ἦχος γ΄

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Τραφεῖς τῷ γάλακτι Μάρτυς, τῆς πίστεως
Γαλακτίων, σὺν τῇ σεμνῇ Ἐπιστήμῃ, ἐνήθλησας
μέχρι τέλους, ὑμῶν ἀγίαις πρεσβείαις,
ῥυσθείημεν τῆς γεέννης.

Θεοτοκίον

Ἦχος γ΄

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Χαριστηρίοις ὕμνοις, δοξάζοντές σε
Παρθένε, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ τὸ χαῖρε, βοῶμέν σοι
Θεοτόκε· Χαῖρε ἀνύμφευτε Μήτηρ, τοῦ
Βασιλέως τῆς δόξης.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἐστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιášθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιášονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Κοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῡμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Goί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: **Γ**ὸν γὰρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόσπικα τῶν Αἰνῶν. Σταυρώσιμα

Τεῖχος ἡμῖν γένοιτο ὁ Σταυρός σου, Ἰησοῦ
Σωτὴρ ἡμῶν· ἄλλην γὰρ ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ
ἔχομεν, εἰμὴ σὲ τὸν ἐν αὐτῷ σαρκὶ
προσηλωθέντα, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος.

Τεῖχος ἡ μιν γε ενοιτο ὁ σταυρός
σου Ἰησοῦ Σωτηρημῶν ἄλλην γὰρ ἐλ
πίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν εἰ μὴ ἡ
σε τὸν ἐν αὐτῷ προσηλωθέντα καὶ πα
ρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἐλεος

Στίχ. α΄. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους
σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ
ἠυφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.
Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας
ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς
δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Εδωκας σημείωσιν, τοῖς φοβουμένοις σε Κύριε, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, ἐν ᾧ ἐθριάμβευσας, τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, καὶ τὰς ἐξουσίας, καὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς, εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα· διό σου τὴν φιλόανθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. β΄. **Κ**αὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Πῶς ὑμῶν θαυμάσωμεν, τοὺς ἀγῶνας ἅγιοι Μάρτυρες; ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, τοὺς ἄσωμάτους ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε; οὐκ ἐφόβησαν ὑμᾶς τῶν τυράννων αἱ ἀπειλαί, οὐ κατέπτηξαν ὑμᾶς τῶν βασάνων αἱ προσβολαί, ὄντως ἀξίως παρὰ Χριστοῦ ἐδοξάσθητε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

⁶_λ **Π**ως υ μων θ αυ μα σω μεν τους α γω νας
⁶_λ α γι οι Μαρ τυ ρες ο τι σω μα θνη τον

πε ρι κει με ε νοι ^π τους α σω μα τους ε χ θ ρ ους
 ε τρο πω σα σ θε ου κ ε φο βη σαν υ μας
 των τυ ραν νων αι α πει λαι ^Δ ου κα τε πτη
 ζαν υ μας των βα σα α νων αι προ σβο λαι
 ον τως α ξι ι ως πα ρα Χρι στου ου ε δο ξα
 σ θη τε ^Δ και ταις ψυ χαις η μων αι τει σ θε το
 με γα ε λε ος ⁶

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον
 Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν

Ἐν σταυρῷ σε τεινόμενον, καὶ τοῖς ἡλοῖς
 πηγνύμενον, καὶ πλευρὰν τῇ λόγχῃ σε,
 τιτρωσκόμενον, κατανοοῦσα ἡ Μήτηρ σου,
 θρηνοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἶμοι Τέκνον ποθεινόν!
 πῶς σε, δῆμος ὁ ἄνομος, ἐθανάτωσε, τὸν ζωὴν
 τοῖς ἐν ἄδῃ χορηγοῦντα; ἀλλ' ἀνάστηθι
 συντόμως, χαροποιῶν οὖς ἡγάπησας.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς **(ἐκ γ')**

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

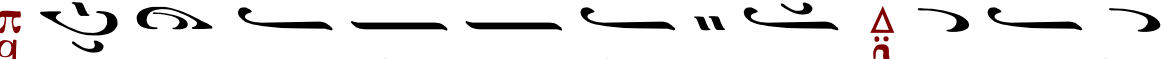
Ἱερεύς: **Ὁ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

$\frac{\chi}{\pi \eta}$ **Δ**
Κω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου **Δ**

 Δ
και ευ λο γη σον **Δ** την κληρο νο μι αν σου

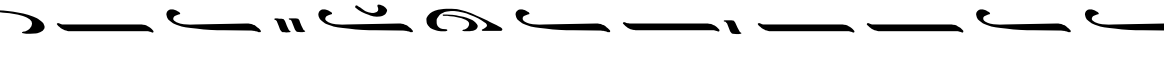
$\frac{\pi}{\eta}$ **Δ**
νι κας τοις βα σι λε ευ σι **Δ** κα τα βαρ

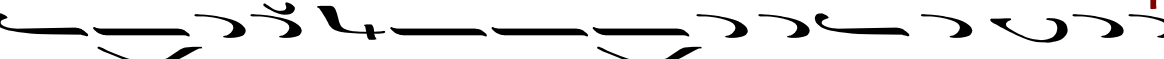
 $\frac{\pi}{\eta}$
βα α ρων δω ρου με νος $\frac{\pi}{\eta}$ και το σον φυ

 Δ
λα ατ των **Δ** δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι

 $\frac{\pi}{\eta}$ **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν...
τε ευ μα

Θεοτοκίον εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου. $\frac{\chi}{\pi \eta}$ **Δ** **Δ** α χραν τε

Θε ο το ο κε η εν ου ρα νοις ευ λο

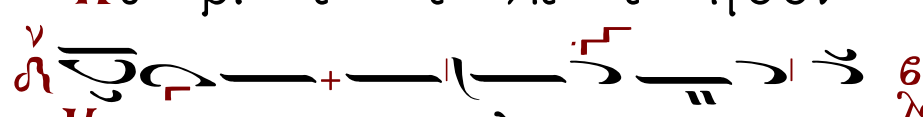

γη με ε νη και ε πι γης δο ξο λο γου με ε ε

 $\frac{\pi}{\eta}$
νη χαι ρε Νυμ φη α νυμ φευ τε ε ε

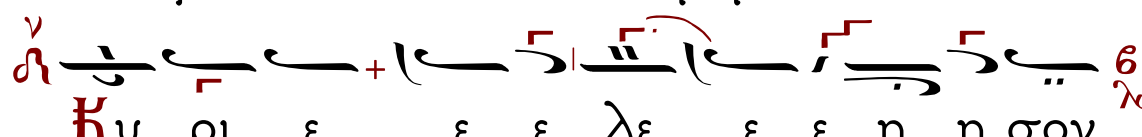
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λδ Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

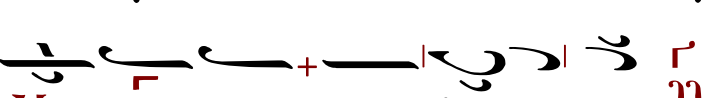
ΕΤΕΡΑ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν

5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

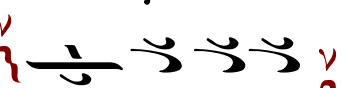
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

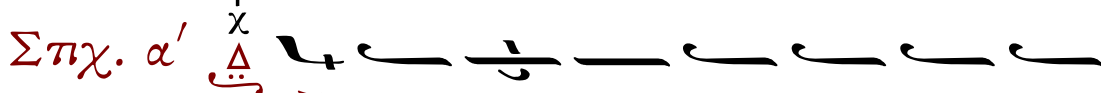
12.
 Cοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α'

Ἦχος Δι

Ἀ μη-ην

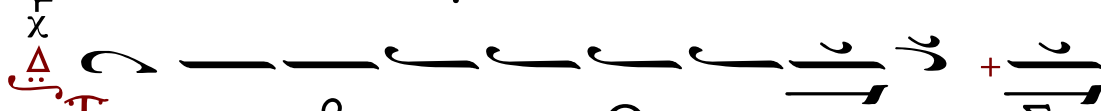
Ἀ γα θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλλειν τω ο

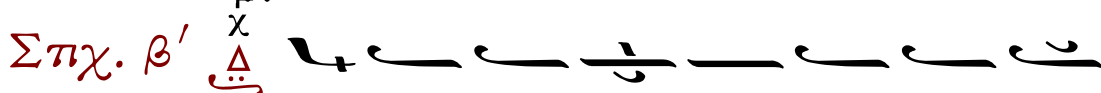
νο μα τι σου Υ ψιστε

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

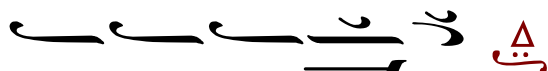
τερ σω σον η μας

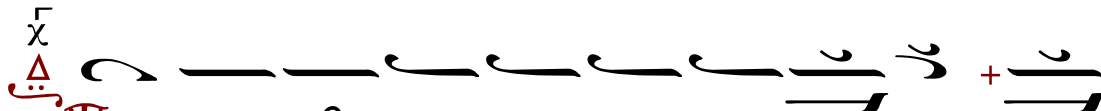
Τ ου α να γ γε λειν τω πρω ι

το ε λε ος σου και την α λη θει αν

σου κα τα νυ κτα

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον ημας

τερ σωσον ημας

Σπχ. γ' ^χ

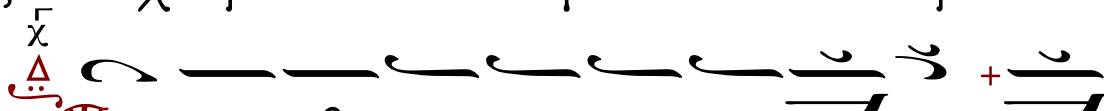
Ο τι ευφρανας με Κυριε

+

εν τοις ποιημασι σου και εν τοις ερ

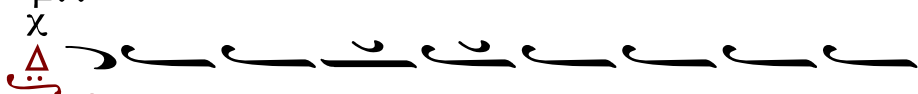
γοις των χειρων σου αγαλλιασονται

^χ

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

τερ σωσον ημας

Σπχ. δ' ^χ

Ο τι ευθυς Κυριος ο Θε

ος ημων και ουκ εστιν αδικια

εν αυτω

^χ

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

τερ σωσον ημας

Δόξα Πατρὶ...**Κ**αὶ νῦν...

Το τελευταῖον. ^χΔ

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεο
τοῦ οὐκοῦ Σωτὴρ σῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνο Β'

Ἦχος ^ϥΔι

Δ ^χμη-ην

Σπχ. α' ^χΔ **Ο** Κυ ρι ος ε βα σι λευ

σεν ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ε

νε δυ σα το Κυ ρι ος δυ να μιν και

πε ρι ε ζω σα το

^χΔ **Π**ρεσβείαις των α γιων σου σῶσον η

^χΔ **μ**ας Κυ ρι ε

Σπχ. β' ^χ

Και γαρ ε στε ρε ω σε την

οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

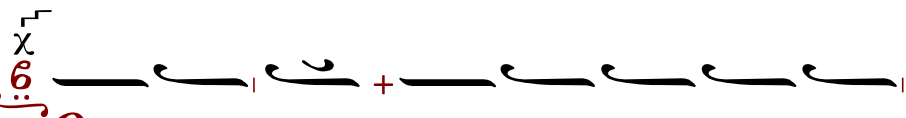
ται

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυ ρι ε

Σπχ. γ' ^χ

Θ αυ μα στοι οι με τε ω ρι

σμοι της θα λασ σης θ αυ μα στος εν υ ψη

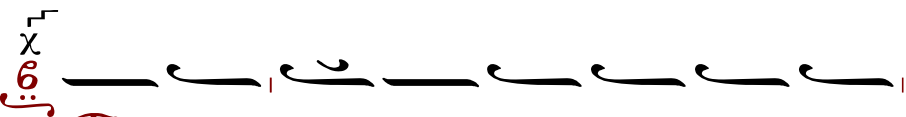
λοις ο Κυ ρι ος

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυ ρι ε

Σπχ. δ' ^χ

Τ α μαρ τυ ρι α σου ε πι

στῶ θῆσαν σφοδρά τῶ οἰκῶ σου πρεπεί
ἀγιασμα Κυριε εἰς μακροτή
τα ἡμερῶν

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου σωσον ἡ
μας Κυριε

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγί
ῳ Πνεύματι

Καὶ νυν καὶ ἀεὶ καί τοις αἰώνας
τῶν αἰώνων Ἀμήν

Ὁ μόνος γεγενης Υἱὸς καὶ Λόγος
τοῦ Θεοῦ ἀθάνατος ὑπαάρχων

και κα τα δε ζα με νος δι α την η
με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σ ε
αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας ει
εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ξα
λο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δι

Σπχ. α' Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
τω Σω τη ρι η μων

Cω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι
αλ λη λου ι α

Σπχ. β' Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

Cω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου^χ ι α

Σπχ. γ' ^χ Ο τι Θε ος με γας Κυ ρι ος

και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την

γην

Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

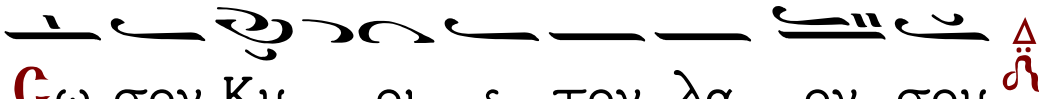
λου^χ ι α α α α

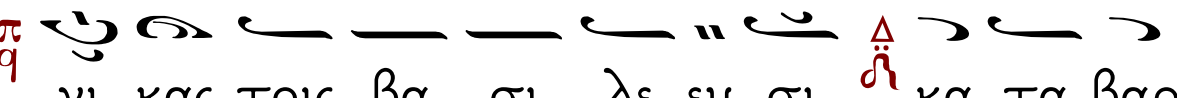
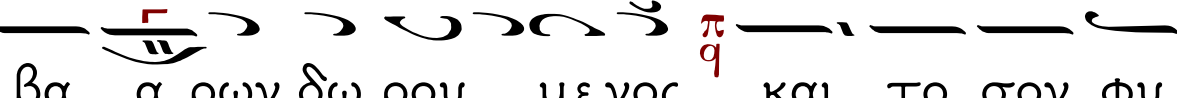
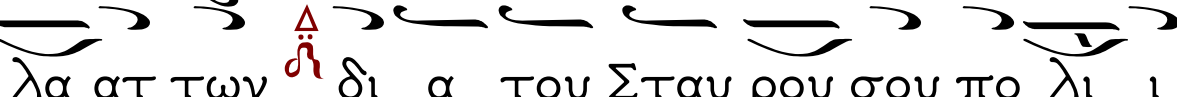
Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω **Ε**ω σον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οις θ αυ μα στος ψ α λ λ ο ν τ ας
Σ ο ι α λ λ η λ ο υ ι α

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἦχος ♯ Πα

Χ^π
π^γ
ὦ σον Κυ ρι ε τον λα ον σου

και ευ λο γη σον την κληρο νο μι αν σου
π^γ   κα τα βαρ
  και το σον φυ
  δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι

τε ευ μα

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δ̣ Δι̣

Ὁ υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω εκου σι
ως τη ε πω νυ υμωω σου και νη πο λι τει
α τους οικ τιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο
Θε ος ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου
τους πι στους Βα σι λεις η μων νι κας χο ρη
γων αυ τοις κα τα των πο λε μι ων την συμ
μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλον ει
ρη η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο
ο ον

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΒ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος γ'

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **3:17-25;4:1**

Ἀδελφοί, πᾶν ὃ, τι ἂν ποιῇτε ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι Κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ δι' αὐτοῦ. Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε τοῖς ἀνδράσιν, ὡς ἀνῆκεν ἐν Κυρίῳ. Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς. Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν κατὰ πάντα· τοῦτο γάρ ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. Οἱ πατέρες, μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ ἀθυμῶσιν. Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις, μὴ ἐν ὀφθαλμοδουλίαις ὡς ἄνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ἐν ἀπλότητι καρδίας, φοβούμενοι τὸν Θεόν. καὶ πᾶν ὃ, τι ἐὰν ποιῇτε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις, εἰδότες ὅτι ἀπὸ

Κυρίου ἀπολήψεσθε τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας· τῷ γὰρ Κυρίῳ Χριστῷ δουλεύετε· ὁ δὲ ἀδικῶν κομιεῖται ὃ ἡδίκησε, καὶ οὐκ ἔστιν προσωποληψία. Οἱ κύριοι, τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς δούλοις παρέχεσθε, εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς ἔχετε Κύριον ἐν οὐρανοῖς.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος πλ. δ'

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ἰχθὺς τοῦ Πατρὸς

$$\overset{\chi}{\pi} \text{Κυριε} + \frac{\text{ε}}{\lambda \epsilon} \text{ησον} \pi$$

Κυριε εελεησον

π $\overline{\text{K}}_{\text{u}} \rho_{\text{i}} \varepsilon + \frac{1}{\varepsilon} \frac{\overline{\text{K}}_{\text{u}} \rho_{\text{i}} \varepsilon}{\varepsilon} \lambda \varepsilon \eta \sigma \nu$ π

π $\mu\eta\eta\eta\eta\nu$ x_0^q

Και τω πνευματι ι ι ι ι σϝ

Musical notation for the first staff of the hymn 'ΕΤΕΡΟΝ'. It begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The melody is written in a single line with various note values and rests. The lyrics 'ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΚΥΡΙ Ε' are written below the staff.

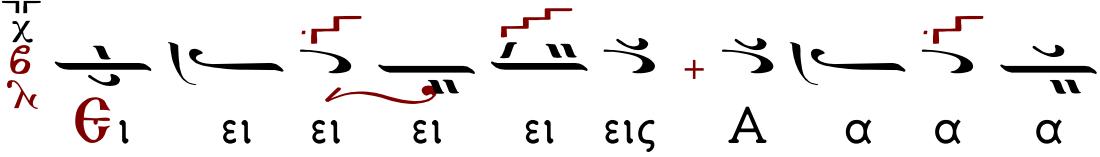

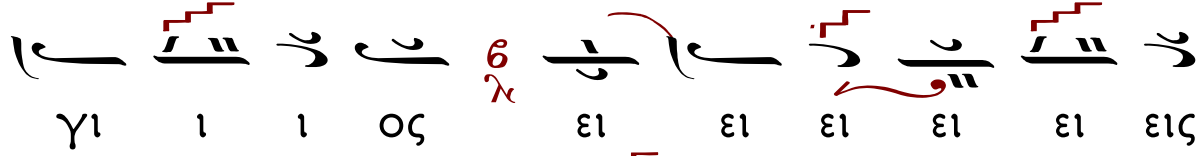

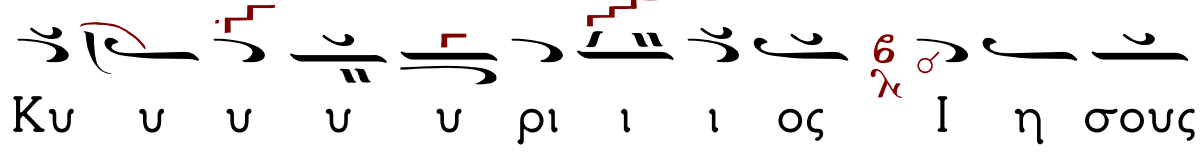

Ἦχος Γ^{τος} λ

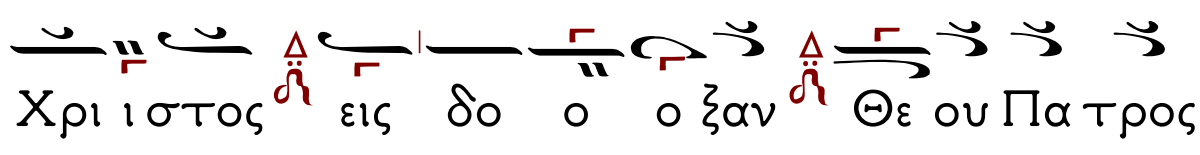
 ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ Α Α Α Α

 ΓΙ Ι Ι ΟΣ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙΣ

 ΚΥ Υ Υ Υ Υ ΡΙ Ι Ι ΟΣ Ι Η ΣΟΥΣ

 ΧΡΙ ΙΣΤΟΣ ΕΙΣ ΔΟ Ο Ο ΖΑΝ ΘΕ ΟΥ ΠΑ ΤΡΟΣ

 Α Α ΜΗΝ

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λ̣η̣ Πα

Ἦχος λ̣η̣ Πα
Χρι στε ε το φως το α λη θι νον το

φω τι ζον και α γι α α α α α α ζο

ον παν τα α αν θρωπον ερ χο ο ο με

νον ει εις τοον κο ο ο ο ο ο ο ο

σμον ση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η

μα ας το φω ω ως του ου προ ο σω ω ω

που ου ου ου σου ι να εν αυ τω ο ψω

ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο

ο σι ι ι τον και κα τε ευ θυ υ υ

υ νο ον τα δι α βη η μα τα α

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ε εν το ο ο λω ω ων σου ^π₉
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η τρος ^χ₉ και πα αν τωων
σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν

Ἦχος 4 Πα

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ
 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
 μαι Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
 α α α

Σπύχος. Ε πι στευ σα δι ο ε λα α
 λη σα ε γω δε ε τα πει νω θη ν σφο δρα

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ
 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο ο

μαὶ ^{π_q} Ἀλ λη λου οὐ⁵ ου ι ι ι ι α

α α α ^{π_q}

Σπῆχος. ^{π_q} Τῖ αν τα πο δω σω τω Κυ ρι

ι ω ^Δ πε ρι πα αν των ^{π_q} ων αν τα πε δω κε

^{π_q} μει

^{π_q} Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^{π_q} και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαὶ ^{π_q} Ἀλ λη λου οὐ⁵ ου ι ι ι ι α

α α α ^{π_q}

Σπῆχος. ^{π_q} Τας ευ χας μου τω Κυ ρι ω

α πο δω ω σω ε ναν τι ον παν το ος

του λα ου α αυ του

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι Αλ λη λου ου ι ι ι ι α

α α α

Σπύχος. Κυ ρι ε ε γω δου λος σος ε

γω ω δου ου λος σος και υι ο ος της παι δι

σκη ης σου δι ερ ρη ζας τους δε σμούς μου

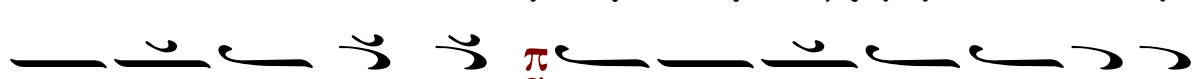
Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

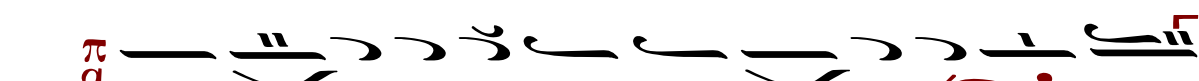
 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

 μαι Αλ λη λου ου ι ι ι ι α

 α α α

Σπύχος.
 Ε πι στρε ψον ψυ χη μου εις την

 α να παυ σιν σου ο τι Κυ ρι ος ευ ηρ

 γε τη σε σε

 Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

 μαι Αλ λη λου ου ι ι ι ι α

α α α

Σπῖχος. π_q ε λε η μων ο Κυ ρι ος και

δι και ος π_q και ο Θε ος η μωων ε λε

ει π_q

π_q Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

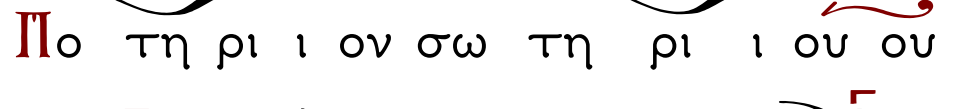
υ ρι ι ου η πικα λε ε ε σο ο ο ο

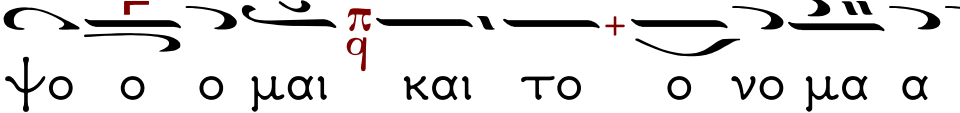
μαι π_q Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

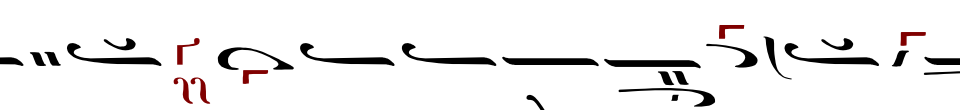
α α α π_q

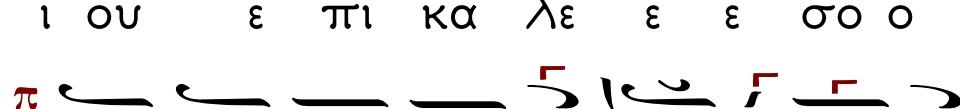
Σπῖχος. π_q ε υ α ρε στη σω ε νω πι ον Κυ

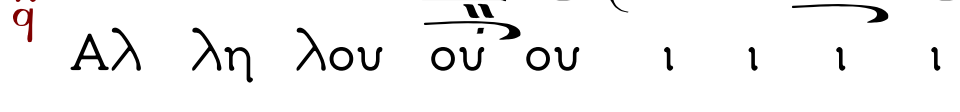
ρι ου π_q εν χω ρα ζωων των π_q

 Π ο τ η ρ ι ι ο ν σ ω τ η ρ ι ι ο υ ο υ λ η

 η ψ ο ο ο μ α ι και τ ο ο ν ο μ α α Κυ

 υ ρ ι ι ο υ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

 μ α ι Α λ λ η λ ο υ ο υ ι ι ι ι α

 α α α

Σπίχος. π_q $\text{Coi} \text{ θυ σω θυ σι ι ι αν αι νε}$
 π_q $σε ως και εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ε πι κα$
 π_q $λε σο μαι$

π_q — $\underline{\text{Π}}$ ο τ η ρ ι ι ο ν σ ω τ η ρ ι ι ο υ ου λ η
η ψ ο ο ο μ αι και το ο νο μα α Κυ
 η υ ρ ι ι ου ε πι κα λε ε σο ο ο ο

μαῖ ^π_q Ἀλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α
 α α α ^π_q

Σπῆχος. ^π_q Ἰ ας ευ χας μου τω Κυ ρι ω α
 πο δω σω ^π_q ε ναν τι ον παντος του λα ου
 αυ του ^π_q εν αυ λαις οι κου Κυ ρι ου ^π_q εν
 με ε σω σου Ι ε ρου σα λημ ^π_q

^π_q Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι ^π_q και το ο νο μα α Κυ
 υ ρι ι ου ^π_q ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
 μαῖ ^π_q Ἀλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α
 α α α ^π_q

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν εἰς
 βομεν Πνεύμα ἐπουράνιον εὐρομεν
 πιστὴν ἀληθῆ ἀδιαιρέτον Τρι
 ἰαδα προσκυνοῦσιν οὐνοὶ καὶ γῆ
 ἡ ἡμᾶς ἐσωσεν ἐν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ...

Ἦχος Δι
 Ἀμην ἀμην ἀμην εἰς α
 φεσὶν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν
 αἰώνιον

Πληρωθῇ τὸ στόμα ἡμῶν

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἴη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

Ἀ μ η ν Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι

ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε

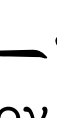
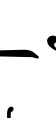
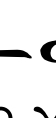
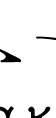

ως του αι ω νος

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο

γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του

αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογούντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι

α ζ ο ν τ α η μ α ς Κυ ρι ε φυ λα τ τε

ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ὁχος Βαρύς Ζω^λ Πα να γι ι α Δε
 ε σποι να υ πο την σκε ε ε πην σου παν τες
 οι δου ου λοι οισου τρε ε χο μεν και πα ρα
 α κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ξι οι
 προ φθα σον και λυ τρω σε η μας α πο πα
 σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον τον
 ε ζα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον
 οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι παν τα ο σα
 αν θε ε ε λει εις και βου ου λε σαι Δε ε σποι
 να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι ι
 α των πισ των Κε χα ρι τω με ε νη η ε

πα ακουσον των πα ρα α κα λου ουν των σε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε

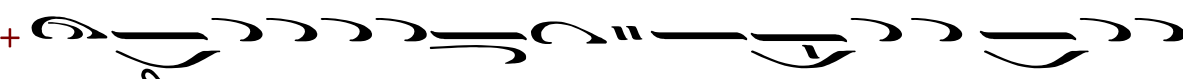
Θεοτοκία εἰς ἤχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς ☩ Ζω

Ὡε ^πχ ^ζ Μή η κα τα α πι στε ευ σης με αν
θρω πι νη προ ο στα σι α ^ρη Πα να γι α δε
ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ιν
του ι κε ε του σου ^ζ θλι ψις γαρ ε ε
ε χει με ^Δα φε ε ε ε ε ε ρειν ου
δυ να μαι ^ζλ των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
τα ^ρη σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε
που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος
παν το θεν πο λε μου ου με νος ^ρη και πα ρα

—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα

σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης
+
την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ερον ποι η η

σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

 Με τα βο λη των θλι ι βο με ε
 νων α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω
 ων υ πα αρχου σα Θε ο το ο κε Παρ θε
 ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των
 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των
 χει μα ζο με νων η γα λη η νη η μο
 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω ω
 ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.